

תת"ע 6249/09/16 - מדינת ישראל נגד שיש ירון יהודה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6249-09-16 מדינת ישראל נ' שיש ירון יהודה
בפני כבוד השופט עמית יוסף ריבלין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שיש ירון יהודה

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. העובדות המוסכמות

ביום 9.9.16 סמוך לשעה 01.00 נמצא הנאשם שיכור ברמה של 550 מ"ג בליטר אוויר נשוף ברחוב החצב - אזור תעשייה שוהם.

2. השאלה שבמחלוקת

האם הנאשם נהג ברכב עת שיצא מאירוע - חתונה או שמא נהגה ברכב בעלת הרכב צדיק עינב שהייתה עם הנאשם (ולבמ"ש כלל לא זומנה).

3. תימצות הראיות

ע"ת/1 השוטרים אסף זדני התבסס על מזכר (ת/1) בו רשם כי לא ראה האירוע עצמו אלא זומן לזירה ע"י ע.ת. 2 ושם טיפל בנושא השכרות (ראה ת/2, ת/3). ע"ת/1 רשם בת/1:

"הנהג ירון אשר חזר וטען בפניי כי לא נהג כלל..."

(ראה גם פרו' עמ' 4 שורה 11)

משהתייחס ע"ת/1 לשאלה מדוע לא בירר מי נהג. השיב:

"אני חושב שלא מענייני להיכנס למי שנהג או לא נהג".

(פרו' עמ' 3 שורה 23).

ע"ת/2 השוטר אורקבי אלנתן רשם דו"ח פעולה (ת/4) והזמנה לדין (ת/5). עפ"י דו"ח הפעולה ועדותו עמד ע"ת/2 במחסום עם ע"ת/3 ו-4 ורכב התקרב למחסום. הרכב נעצר מרחק מסויים מהמחסום ואז הוא וע"ת/3 ו-4 צעדו לעבר הרכב. ע"ת/2 כותב בת/4 **"והבחנתי בצורה ברורה ביחד עם המתנדבים שהנהג עבר לחלק האחורי של הרכב דרך שתי הכיסאות הקדמיות ויוצא דרך דלת נוסע צד ימין לעבר המדרכה והחל בהליכה מהירה..."**. ובהמשך כתב **"וכן ראיתי את הנוסעת שישבה בכיסא האחורי...הנהג ישר אמר שאני לא נהגתי ברכב..."**. (ראה גם פרו' עמ' 4 שורה 29 - 31, פרו' עמ' 7 שורה 5, 9, 20).

ע"ת/1 ציין כי במקום **"תאורת רחוב מלאה"**. משנשאל ע"ת/1 לגבי המרחק בינו לרכב שעצר, השיב שאינו מסוגל להעריך (פרו' עמ' 6 שורה 28).

משנשאל ע"ת/2 מדוע לא תוחקרה בעלת הרכב (שהייתה ברכב), השיב שאמרה שהנאשם נהג. (פרו' עמ' 7 שורה 32, עמ' 8 שורה 5 ופרו' עמ' 8 שורה 16 - 24).

ע"ת/3 עבד סרסור כתב מזכר (ת/6) לפיו הרכב החשוד עצר מרחק של 30 מ' מהניידת וציין שיש במקום תאורה (ראה גם פרו' עמ' 11 שורה 1), ע/3 הוסיף בת/6: **"תוך כדי שאני ניגש אל הרכב, ראיתי את הנהג עובר בין כיסא הנהג לכיסא האחורי ויורד מהדלת האחורית מצד ימין של הרכב..."**. ובהמשך כתב **"ואז ראיתי בחורה יושבת בכיסא האחורי של הרכב"**.

ומשהתייחס לעינב כתב: **"והיא טענה שהבחור רק הוציא את הרכב"**

מהחניה"

בעדותו משהתייחס לשאלה מי נהג השיב כי ראה: **"מישהו נדחף מאחור בין הכיסאות"**. (פרו' עמ' 11 שורה 11 - 12 ושורה 19 - 20). ובהמשך אמר: **"לא היה איתו אף אחד ועוד בחורה שישבה בצד שמאל (פרו' עמ' 11 שורה 16). ועוד: משנשאל אם מי שעבר לאחור היא הבחורה השיב: "יכול להיות בתחקור שלה אמרה משהו אחר" כשהמשך טען "אותה דמות שעוברת בין הכיסאות זו הדמות שיוצאת מהדלת האחורית. (פרו' עמ' 11 שורה 22 וראה גם שורה 25).**

ע"ת/4 מנגדי יאיר, העיד שלא יכול להעריך המרחק שהרכב עצר מהניידת והגדירו **"מרחק סביר שאני יכול וראיתי"**. (פרו' עמ' 12 שורה 1, וראה גם פרו' עמ' 13 שורה 15). לגבי הנאשם העיד: **"..ואיך שעצרתי אותו אמר אני לא הנהג"** (פרו' עמ' 12 שורה 3, וראה גם פרו' עמ' 14 שורה 8 - 9). ולגבי עינב אמר שאמרה לו: **"היא (עינב יר.) ביקשה ממנו להוציא הרכב מהחנייה ליציאה מהכוכר. שאלתי אותה מי נהג, היא אמרה הוא (הנאשם יר.)"**. (פרו' עמ' 12 שורה 6). משהעיד טען ע"ת/4 כי זיהה ממרחק פניו של הנהג (פרו' עמ' 13 עמוד 2

שורה 23-24 ופרו' עמ' 14 שורה 3) ואחר טען: **"ראיתי מבנה גוף של אדם זה היה גבר ולא אישה...אם זו היתה בחורה הייתי מבחין..."** (פרו' עמ' 15 שורה 7-9).

הנאשם בעדותו טען כי מי שנהג ברכב היתה עינב ואילו הוא ישב מאחור, כשלפתע עצרה וישר קפצה לאחור (פרו' עמ' 16 שורה 15 - 17 ופרו' עמ' 17 שורה 20).

אז מסביר הנאשם הוא ירד מהרכב והדגיש כי ישר אמר לשוטרים שלא נהג .

בהמשך עדותו התייחס לקצינה בשם רלי שערכה לו השימוע ואמר כי לאחר השימוע יצא לדרכו ואז קיבל ממנה טלפון לשוב מששב אמרה לו: **"על עדות שקר מה אפשר לעשות?..... עינב אומרת עכשיו לקצינה רלי שהיא נהגה..."**. (פרו' עמ' 16 שורה 30 ועמ' 17 שורה 1 ופרו' עמ' 18 שורות 14 - 17).

ע"ה/1 צוברי רחל עובדת עם הנאשם ועבדה עם עינב (שעזבה מקום העבודה זמן מה לאחר האירוע) וכולם היו באירוע. את אשר אירע עם השוטרים לא ראתה ולזירה הגיעה לאחר שקיבלה טלפון מעינב. משהגיעה ע/ה 1 לזירה העידה כי עינב היתה בוכיה ואמרה לה **"מה עשיתי מילמלה" "מה עשיתי ללירון"** (לנאשם י.ר). **שאלתי מי נהג אמרה אני נהגתי ואמרה "נראה לי שאתן למישהו אחר לנהוג חוץ ממך..."** (פרו' עמ' 19 שורה 18 - 19). עוד ציינה כי עינב **"קטנטונת" "ברבי"** ומשהגיעה ע/ה 1 לרכב היתה צריכה להזיז המושב נהג לאחור (פרו' עמ' 19 שורה 16 - 17). לפי עדות ע"ה/1 הניידת היתה רחוקה כדי אורך של 4 כלי רכב מרכבה של עינב.

ע"ה/2 יצחק זיקרי העיד כי הוא הסיע את הנאשם לחתונה והיה אמור להחזיר אותו. (פרו' עמ' 23 שורה 13 - 15). לאחר זמן קיבל טלפון הודיעו לו על האירוע. ומשהתייחס לעינב העיד: **"היא יושבה על המדרכה ובכתה היא התחילה להגיד כי זו אשמתה. למה עשיתי את זה, הרסתי לו את החיים היא היתה שתויה. שאלתי אותה מה קרה היא אמרה שהיא נהגה..."**. (פרו' עמ' 26 שורה 19 - 20).

משהתייחס למרחק בין רכבה של עינב לניידת, השיב: **"כ- 50 - 60 מטר"** (פרו' עמ' 20 שורה 18).

עדה מטעם במ"ש פקד רלי אפו זומנה לשמיעת התייחסותה לטענת הנאשם כי זימנה את הנאשם שוב, לאחר השימוע כטענת הנאשם, והעדה העידה כדלקמן: כי ערכה שימוע לנאשם ופסלה רישונו לגבי הרכב של עינב השביתה הרכב (ראה במ/ 2,3).

השימועים וההחלטות נעשו על בסיס מזכרי השוטרים. לדבריה, לא זוכרה מקרה כמו שציין הנאשם (פרו' עמ' 27 שו' 15 - 20). גם העדה הנ"ל אישרה כי הנאשם טען בפניה כי לא נהג (ראה במ/3).

מניתוח כל העדויות כמפורט לעל יש ספק אם הנאשם נהג או שמא עינב היתה הנהגת. **בכל מקרה לא הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם היה הנהג.**

להחלטתי הגעתי מטעמים אלה:

א. המקום חשוך ומואר בפנסי רחוב.

בנסיבות אלה, ממרחק של מינימום 30 מ' ויכול ויותר כאשר פנים הרכב חשוך, קשה לראות בוודאות מי נהג ומי ישב מאחור (ראה לעניין עדות ע/ת 2 שדיבר על "דמות" וע/ת 3 שדיבר על " מבנה גוף של אדם").

ב. ע"ת/3 לא שלל האפשרות שעניב היתה הנהגת. (פרו' עמ' 11 שורה 22).

אציין כי אני ער למה שהשיב העד אשר לדמות שעברה מקדימה לאחור שהיא הדמות שיצאה מהרכב. (פרו' עמ' 11 שורה 25).

ג. מעבר לעדות הנאשם גם ע"ה/1 וע"ה/2 העידו כי עניב אמרה להם שהיא נהגה. אציין: אני ער לכך שהם עובדים עם הנאשם.

ד. הנאשם מרגע שפגש בשוטרים ועד השימוע, חזר וטען בנחרצות שלא נהג.

בנסיבות שהיו היה מקום לתחקר את עניב לגבי נסיבות האירוע ולא היה מקום להסתפק בתחקור שטחי שעשה לה ע"ת/3 ועוד: נשאלת השאלה אם ע"ת/3 היה כה משוכנע שהנאשם היה הנהג לשם מה ערך את התחקור עם עניב.

לסכומם של הצדדים מחד העידו בפניי השוטרים כי משוכנעים שהנאשם נהג ואולם בהתחשב בכל האמור נותר ספק והאשמה לא הוכחה מעבר לספק סביר.

עותק נמסר לב"כ המאשימה עו"ד עידן שניר

מזכירות - יש לשלוח עותק לב"כ הנאשם ולבטל את המועד הקבוע.

ניתנה היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, במעמד הצדדים

